

Polskie Towarzystwo Badań
Operacyjnych i Systemowych
Instytut Badań Systemowych
Polskiej Akademii Nauk
Wojskowa Akademia Techniczna

Redaktorzy:
Zbigniew Nahorski
Marian Chudy
Andrzej Straszak

Warszawa 1991

POLSKIE TOWARZYSTWO
BADAŃ OPERACYJNYCH I SYSTEMOWYCH
INSTYTUT BADAŃ SYSTEMOWYCH
POLSKIEJ AKADEMII NAUK
WOJSKOWA AKADEMIA TECHNICZNA

O P T Y M A L I Z A C J A

ZADANIA, METODY, ALGORYTMY

Redaktorzy

Zbigniew Nahorski, Marian Chudy, Andrzej Straszak

WARSZAWA 1991

UOGÓLNIONE TWIERZENIE BLACKWELLA

Ryszard Antkiewicz
Wojskowa Akademia Techniczna, Warszawa

Streszczenie: Znane z teorii odnowy twierdzenie Blackwella orzeka, że oczekiwana liczba odnów w przedziale o ustalonej długości jest asymptotycznie wprost proporcjonalna do długości tego przedziału, a odwrotnie proporcjonalna do oczekiwanego czasu pracy odnawianych elementów. W referacie przedstawiono sformułowanie i dowód twierdzenia, zgodnie z którym, zależność powyższa zachodzi również w przypadku, gdy długość przedziału, w którym zlicza się odnowy, jest zmienna losowa.

1. Wstęp.

Jednym z problemów rozważanych w teorii odnowy są asymptotyczne własności procesu i funkcji odnowy. Istnieje wiele twierdzeń określających te własności. Jednym z nich jest twierdzenie Blackwella [1],[3], zgodnie z którym oczekiwana liczba odnów w przedziale o ustalonej długości jest asymptotycznie wprost proporcjonalna do długości tego przedziału i odwrotnie proporcjonalna do oczekiwanego czasu pracy odnawianych elementów. Zanim przedstawione zostanie dokładne sformułowanie tego twierdzenia i jego uogólnienia wprowadzimy kilka niezbędnych oznaczeń. Niech $\{S_n\}, n=1,2,\dots$ będzie ciągiem zmiennych losowych, których wartości oznaczają chwile kolejnych odnów, a zatem będzie to oznaczenie strumienia odnów. Niech $N(t) = \max\{n: S_n < t\}$, zatem $N(t)$ jest procesem odnów tzn. dla ustalonej chwili t jego wartość oznacza liczbę odnów w przedziale $[0, t)$. Przez e oznaczmy oczekiwany czas pracy odnawianych elementów czyli, $e = E(S_{n+1} - S_n), n = 1, 2, \dots$. Wartość oczekiwana procesu odnów $N(t)$ oznaczmy jako $H(t)$ wobec tego $H(t) = E\{N(t)\}$. Wykorzystując wprowadzenie oznaczenia możemy przytoczyć treść twierdzenia Blackwella:

Uogólnione twierdzenie Blackwella

Twierdzenie 1 [1, str.172].

Jeżeli ogólny strumień odnowy jest nielokalny, to dla każdego $h > 0$ zachodzi relacja:

$$(1) \quad \lim_{t \rightarrow \infty} (H(t+h) - H(t)) = \frac{h}{\theta}$$

Jeśli $\theta = \infty$ to granica ta jest równa 0.

W praktyce pojawiło się pytanie czy zależność określona w powyższym twierdzeniu jest spełniona również wówczas, gdy długość przedziału określona jako h jest zmienną losową. Odpowiedź na to pytanie stanowi treść zmodyfikowanego twierdzenia Blackwella. W dalszym ciągu referatu przedstawione zostaną sformułowanie i dowód tej modyfikacji.

2. Sformułowanie i dowód zmodyfikowanego twierdzenia Blackwella.

Własności asymptotyczne oczekiwanej liczby odnów w przedziale o losowej długości określa następujące twierdzenie:

Twierdzenie 2.

Jeśli w ogólnym strumieniu odnów odstępy czasu między odnowami mają gęstość rozkładu prawdopodobieństwa f spełniająca warunki:

$$\int_0^{\infty} t^p f(t) dt < \infty \text{ dla pewnego } p > 1 \text{ i } \int_0^{\infty} t f(t) dt < \infty$$

oraz W jest nieujemną zmienną losową niezależną od strumienia odnów i $E(W) < \infty$ to zachodzi następująca zależność:

$$(2) \quad \lim_{t \rightarrow \infty} E(N(t+W) - N(t)) = \frac{E(W)}{\theta}$$

Dowód:

Wprowadzmy dodatkowe oznaczenia:

$$h(t) = \frac{d}{dt} H(t); \quad h(t) - \text{gęstość odnowy};$$

$$M(t, W) = N(t+W) - N(t).$$

Wartość procesu $N(t, W)$ dla ustalonego t oznacza liczbę odnów w przedziale $[t, t+W)$, gdzie W jest nieujemną zmienną losową.

Chcąc wykazać prawdziwość zależności (2) wyznaczamy wartość $E(N(t, W))$, a następnie zbadamy jej własności asymptotyczne dla $t \rightarrow \infty$.

Do wyznaczenia $E(N(t, W))$ konieczne jest obliczenie rozkładu chwilowego procesu $N(t)$. Z przyjętych określeń i założeń wynika, że dla $n \geq 1$ spełniona jest zależność:

$$\begin{aligned} P(N(t+W)=n) &= P(S_n < t+W, S_{n+1} \geq t+W) = P(S_n < t+W) + \\ &- P(S_{n+1} < t+W) = \int_0^{\infty} P(W > x-t) dK_n(x) - \int_0^{\infty} P(W > x-t) dK_{n+1}(x) = \\ &= \int_0^{\infty} P(W > x-t) d(K_n(x) - K_{n+1}(x)), \end{aligned}$$

gdzie $K_n(x) = P(S_n < x)$, $n=1, 2, \dots$

Mobac tego, że funkcja $P(W > x-t)$ jest funkcją monotoniczną, względem x , a zatem posiada co najwyżej przeliczalną liczbę punktów nieciągłości [2], funkcje K_n i K_{n+1} są ciągłe można stwierdzić, że:

$$\int_0^{\infty} P(W = x-t) dK_n(x) = 0$$

Biorąc pod uwagę ten fakt otrzymujemy:

$$(3) \quad P(N(t+W)=n) = \int_0^{\infty} \bar{F}_W(x-t) d(K_n(x) - K_{n+1}(x)), \quad n = 1, 2, \dots,$$

gdzie

$$\bar{F}_W(t) = P(W \geq t).$$

Zatem:

$$\begin{aligned} E(N(t+W)) &= \sum_{n=1}^{\infty} n \cdot P(N(t+W)=n) = \sum_{n=1}^{\infty} n \cdot \int_0^{\infty} \bar{F}_W(x-t) d(K_n(x) - K_{n+1}(x)) = \\ &= \int_0^{\infty} \bar{F}_W(x-t) d\left(\sum_{n=1}^{\infty} n \cdot (K_n(x) - K_{n+1}(x))\right) = \int_0^{\infty} \bar{F}_W(x-t) dH(x). \end{aligned}$$

Uogólnione twierdzenie Blackwella

Uwzględniając określenie $M(t, W)$ otrzymujemy:

$$E(M(t, W)) = E(N(t+W)) - N(t) = E(N(t+W)) - H(t) = \int_0^{\infty} \bar{F}_V(x-t) dH(x) + \\ - H(t) = \int_0^t \bar{F}_V(x-t) dH(x) + \int_t^{\infty} \bar{F}_V(x-t) dH(x) - H(t) = H(t) + \\ + \int_t^{\infty} \bar{F}_V(x-t) dH(x) - H(t) = \int_t^{\infty} \bar{F}_V(x-t) dH(x).$$

W powyższych obliczeniach uwzględniono fakt, że $\bar{F}_V(x) = 1$ dla $x \leq 0$.

Dokonując dalej podstawienia $y = x-t$ uzyskujemy ostateczną zależność:

$$(4) \quad E(M(t, W)) = \int_0^{\infty} \bar{F}_V(y) dH(y+t) = \int_0^{\infty} \bar{F}_V(y) h(y+t) dy$$

Przyjmijmy, że $h_s(y) = \frac{1}{\Theta}$ oraz $\bar{H} = \int_0^{\infty} \bar{F}_V(y) h_s(y) dy = \frac{E(W)}{\Theta}$.

Funkcję h_s można interpretować jako gęstość odnowy a \bar{H} oczekiwana liczbę odnow w przedziale $[t, t+W]$ dla stacjonarnego strumienia odnow.

Pokażemy dalej, że $\lim_{t \rightarrow \infty} E(M(t, W)) = \bar{H}$.

W tym celu musimy udowodnić, że funkcja $g(t, y) = h(y+t)$ dla $y \in [0, \infty)$ spełnia warunek:

$$(5) \quad g(t, y) \xrightarrow{t \rightarrow \infty} h_s(y)$$

gdzie $\xrightarrow{t \rightarrow \infty}$ oznacza zbieżność jednostajną.

Z założenia, że $\int_0^{\infty} t^p f(t) dt < +\infty$ dla pewnego $p > 1$

wynika, że [3]: $\lim_{t \rightarrow \infty} h(t) = \frac{1}{\Theta}$.

Wynika stąd, że

$$\forall \epsilon > 0 \quad \exists t_0(\epsilon) \quad \forall t > t_0 \quad \left| h(t) - \frac{1}{\Theta} \right| < \epsilon$$

zatem

$$\bigwedge_{\varepsilon > 0} \bigvee_{t_0(\varepsilon)} \bigwedge_{t > t_0} \bigwedge_{y \geq 0} |h(t+y) - \frac{1}{\varepsilon}| < \varepsilon$$

czyli

$$(5A) \quad \bigwedge_{\varepsilon > 0} \bigvee_{t_0(\varepsilon)} \bigwedge_{t > t_0} \bigwedge_{y \geq 0} |g(t, y) - h_{\bar{N}}(y)| < \varepsilon$$

a więc $g(t, y) \xrightarrow[t \rightarrow \infty]{} h_{\bar{N}}(y)$ dla $y \in [0, \infty)$.

Wobec tego

$$\begin{aligned} |E(N(t, W) - \bar{N})| &= \left| \int_0^{\infty} \bar{F}_V(y) h(y+t) dy - \int_0^{\infty} \bar{F}_V(y) h_{\bar{N}}(y) dy \right| \leq \\ &\leq \int_0^{\infty} \bar{F}_V(y) |h(y+t) - h_{\bar{N}}(y)| dy \end{aligned}$$

Weźmy $\varepsilon > 0$ oraz $\varepsilon_1 = \frac{\varepsilon}{E(N)}$. Z warunku (5A) wynika, że istnieje $t_0(\varepsilon_1)$ takie, że (5A) jest spełniony zatem

$$\begin{aligned} \bigwedge_{\varepsilon > 0} \bigvee_{t_0(\varepsilon_1)} \bigwedge_{t > t_0} \int_0^{\infty} \bar{F}_V(y) |h(y+t) - h_{\bar{N}}(y)| dy &< \int_0^{\infty} \bar{F}_V(y) \varepsilon_1 dy = \\ &= \varepsilon_1 \cdot E(N) = \frac{\varepsilon}{E(N)} \cdot E(N) = \varepsilon, \end{aligned}$$

czyli

$$\bigwedge_{\varepsilon} \bigvee_{t_0(\varepsilon)} \bigwedge_{t > t_0} |E(N(t, W)) - \bar{N}| < \varepsilon$$

a to oznacza, że $\lim_{t \rightarrow \infty} E(N(t, W)) - \bar{N} = \frac{E(N)}{\varepsilon}$,

czyli spełniona jest teza twierdzenia.

3. Uwagi końcowe.

Przedstawione w referacie twierdzenie jest modyfikacją twierdzenia Blackwella, ponieważ zawiera ono założenie o tym, że czasy pracy odnawianych elementów posiadają

Uogólnione twierdzenie Blackwella

gęstości rozkładu prawdopodobieństwa, a więc są ciągłymi zmiennymi losowymi. W twierdzeniu Blackwella zakłada się jedynie nieokresowość strumienia odnow.

Literatura

- [1] Kopociński B.: Zarys teorii odnowy i niezawodności. PWN, Warszawa, 1973.
- [2] Łojasiewicz S.: Wstęp do teorii funkcji rzeczywistych. PWN, Warszawa, 1973.
- [3] Sołowjew A.D.: Analityczne metody w teorii niezawodności. MNT, Warszawa, 1983.

ISBN 83-900412-1-9.